

ջեւ, և նաև Աստուծոյ դիմաց, լիովին յաղթանակաւ մը իր անօրէնութիւնները կը կնքէ: կը զոհէ սպանդ մը, մինչդեռ ուրիշ երկու սպանդներ վկայ են իրեն: Այս այս եկեղեցւոյն մէջ կը պարտին հիմա երկու սրտմտալից և գեռ անվրէժ ստուերներ որ կեցած զայրագին այս անօրէնութիւններն կը դիտեն. քու հօրդ և տիրողդ ստուերներն են ասոնք: մէկը կը տեսնէ իր աղջիկը զինքը սպաննողին ձեռքը մատնուած: մէկ կալը կը նայի իր որդւոյն որ անտարբեր իր դահճին յաղթանակը կը տեսնէ: Պաւակի յաղթութեան պսակը ժառանգեց, մէկ միջոցին հինգ անմեղ սպանդներ ոտքի տակ առնելով: Հենրիկ, կը յիշեն գեռ այն երդմունքն որ ինծի ըրիր տասը տարի առաջ այն երկուդոյն վրայ ուր իրարմէ բաժնուեցանք: Ես գեռ կը յիշեմ զայն, և եթէ զու չես յիշեր, այս ամբարիշտ տեսարանն որ աչքիդ առջեն ունիս, պէտք էր լաւ միտքդ բերեր զայն:

Այս խորամանի և համոզիչ խօսքերն իբրև թնդանօթի փոշւոյ կոյտի մը մէջ նետուած կրտակախառն խանձող մը եղան: Այս ատեն զգացի որ սրտիս մէջ դարձեալ արծարծեցաւ նախկին ատելութիւնը, անցեալ դառնութիւններն, և այն վրէժխնդրութեան սաստիկ ծարաւը, զոր ժամանակին ու թշուառութիւնը քիչ մը մարեր էին: Բայց և այն պէս բառ մը չըսի. կոկորդս չորցածի պէս էր, և լեզուս այնպէս պնդապէս կաշկանդեալ էր, որ փուճ տեղ պիտի ջանայի քակել զայն:

Երբ արարողութիւնն լմբնցաւ՝ ամենքն ալ գուրս ելան եկեղեցիէն. ամուսնաց երենալուն՝ առջի ծափահարութիւնքն և ուրախութեան ցոյցքն կրկնուեցան: Մենք ալ ժողովրդեան ետեէն զնացինք. զանդակներն դարձեալ հանդիսապէս կը զարնէին, հրացաններն ու թնդանօթները թանձրախուռն շառաչմամբ կը թնդային: Մարտինոս ձեռքս բոնելով և ուժգին ամփոփելով զայն՝ ըստաւ. Այս իրիկուն զիշերուան երկուքին՝ անտառին բերանը քեզի կը

սպասեմ: Մեծ կարևորութիւն ունիմ քեզի հետ խօսելու: Պէտք է որ բոլոր այս օրս պահուըտած մնանք. ուրեմն այս իրիկուն կը տեսնուինք:

Կը շարունակուի:

Հին Ամերիկացոց աստղաբաշխութիւնը.

Մերսիկոյի զողիակուր.

Բնական գիտութեանց մէջ աստղաբաշխութիւնը անտարակոյս ամենէն աւելի հետաքննական է, երբ մտածուի անոր թէնախնական և թէ ըրած կամ ընելիք յառաջաղիմութեանց վրայ: Երկնից կազմութիւնը, ինչպէս որ արև, լուսին և աստղեր մեզի կը ցուցընեն, ամենէն առաջին խնդիրն է զոր մարդկային ճարտարութիւնն ուզեր է լուծել: Աստեղական մեծ մարմինը՝ ուսկից կու գան լրյու, ջերմութիւն, կենդանութիւն, ծաղկանց և պտղոց գեղեցկութիւն, արդէն մեր կողմանէ ստիպիչ և իրաւացի հետաքննութեան առարկայ մ'եղած է. բայց այս հետաքըըն նութիւնը կը կրկնապատկի երրոր այս աստղին օրական և տարեկան շարժմունքը դիտենք: Օրուան և զիշերուան, վաստակոց և հանգստեան կառավարիչն, իշխանն ժամանակի և եղանակաց, թերես միայն ինքն իր յատուկ լուսով փալփրլողն, միով բանիւ արենքունի մեր իւրաքանչւր մտածութեանց և գործոց հետ ընկերացած է:

Հին աստղաբաշխութեան պատմութիւնը յայտնապէս պատմազրողաց զրյին համեմատ՝ զանազան ազգեցութիւններ կ'ընէ: Փիլիսոփայի մտածութիւնները՝ անծանօթ արգասիքներէ և անկատար զիտողութիւններէ խորին ծշմարտութիւններ առաջ բերած են, հիմնեալ մերիթ յարմար մերիթ հակառակ կանխակալ կարծեաց և ազդային մնապաշտութեց վրայ: Զանազան աղ-

գաց աստղաբաշխութեան պատմութեր
համառօտ մը երկրորդելով՝ աւելի ա-
ղէկ կը հասկըցուի այս բանս : Հիմակու-
հիմայ Ամերիկոյ հին ժողովրդեան վրայ
զբաղինք :

Կարմիր ցեղը՝ որուն քաղաքականու-
թիւնը Մեքսիկոյի և Բերուի մէջ իր
բարձրագոյն զարգացմանը հասաւ, յի-
րաւինչանաւոր ծանօթութիւն մ'ունէր
երկնային երևութից: Օրինակի համար,
հին Մեքսիկոյի գիտունք խաւարմանց
պատճառը կը ճանչնային, շատ գիտա-
ւորաց վրայ հաշիւ կու տային . ունէին
նոյնպէս համաստեղութեանց դրութիւն
մը, կը ճանչնային չորս մոլորակ արու-
սեկով մէկտեղ: Կ'երսի թէ արևելքի հին
ժողովրդոց նման, քարէ խողովակներ
կը գործածէին աստղերը գիտելու հա-
մար: Ամերիկայի հնախօսութիւնը կար-
միր ցեղին աստղաբաշխութեանը վը-
րայօք քանի մը հետաքրքրական ծա-
նօթութիւններ կու տայ, զոր հոս նշա-
նակենք :

Նախ իրենց տումարին վրայ գալով,
Մեքսիկացւոց տարին տասնեսութ ամիս
բաժնուած էր, իւրաքանչիւրը քսան
օրով, ամեն մէկ ամիս ալ չորս շաբաթ
հինգ օրով. ամսոյն ամեն մէկ օրերն ալ
մասնաւոր բառերով կը նշանակուէին,
որք են . ծովային կենդանի մը, հողմ,
տուն, փոքր մողեղ, օձ, մահ, այ-
ծեամն, ճագար, ջուր, շուն, մեղու,
մարդ, եղէցն, յովաղ, արծիւ, թրո-
շուն, արևու շարժումն, կոպիճ, անձրև,
ծաղիկ: Երկրիս չորս կէտերն ալ յար-
մար զիրքով մը նշանակուած էին. ըստ
Մեքսիկացւոց առջի կէտը արևելեանն
էր՝ որուն նշանն էր եղէդ մը, արևուտա-
քի նշանն էր տուն մը, հիւսիսին՝ կո-
պիճ մը, հարաւին՝ ճագար մը: Միջին
Ամերիկոյ տումարներն ալ ընդհանրա-
պէս Մեքսիկացւոց նման էին, սակայն
քանի մը ցեղերուն տարին լուսնական
ամիսներով կը լրանար, և իրենց քա-
հանայքը ժամանակին ընթացքը կա-
նոնաւորելու համար՝ զիտողութիւն-
ներ կ'ընէին: Քիլիի մէջ Աւրորանեանք
արեգակնային տարին:

օրով, և տարի մ'ալ լուսնական՝ 12
ամիսով, իւրաքանչիւր ամիսը 30 օր:
Այս գիտուն ժողովուրդը՝ մոլորակնե-
րը աստղերէն կը զանազանէր. կը ճանչ-
նար նաև արևադարձները և գիշերա-
հաւասարները, և աստղերը համաստե-
ղութեանց կը վերածէր: Ուրիշ մասնա-
ւորութիւն մ'ալ կարմիր ցեղին աստ-
ղաբաշխութեանը այս է՝ որ երկնային
մարմնոց երևոյթները ճանչնալու հա-
մար, գետնին վրայ աստղաբաշխու-
թեան պատշաճ շէնքեր կը բարձրացը-
նէին: Ինչպէս, Շարիւլդէքի մէջ
կանգնած էին երեք խոշոր քարեր այն
զիրքով՝ որ արեւելք և արևմուտք նշա-
նակեն, և իրենց շուքովը ցուցընեն ա-
րևուն ելլելուն և մտնելուն որոշ վայր-
կեանը, արևադարձներուն և գիշերա-
հաւասարներուն ժամանակը. բոլոր տա-
րուան ընթացքին մէջ ալ իւրաքանչիւր
միջօրէն: Խոչկոլքոյ բրդին կամ ճադ-
կանց լերան վրայ քննութիւն ընելու
ատեն խուց մը գտնուեցաւ՝ որուն ա-
ռաստաղին վրայ բրդին գաղաթան հա-
մապատասխանող ճեղքուած մը կար, և
այնպիսի զիրքով մը՝ որ երբ արևուն
ճառագայթները անկէ թափանցէին:
Հոն զրուած սեղանի մը վրայ կ'իյնային՝
ճիշդ այն միջոցը՝ երբ արեգակը կը
կտրէր արևադարձները: Քիրդոյի մէջ
արևադարձները զիտելու և արեգակ-
նային տարին կանոնաւորելու համար՝
քարէ սիւներ կը գործածէին: Նոյն
քաղաքին մէջ կային նաև տասն-
երկու մոյթեր՝ մայր տաճարին չորս
կողմը կանգնուած, որք արևու ժամա-
ցուցի պաքներուն պէս՝ 12 լուսնական
ամսոց առջի օրը նշանակելու կը ծա-
ռայէին: Թէպէսեն բերուի բնակիչքը
այնքան յառաջադիմութիւն չէին ըրած
որչափ Մեքսիկացիք, սակայն իրենք ալ
շատ զարմանալի աստղաբաշխական
կաղմածներ ունէին . օրինակի համար
16 խողովակածե աշտարակք քուցքոյի
բալորատիքը, ութը արևելքէն ութն ալ
արևմուտքէն բարձրացած, արևադարձ-
ները և ուրիշ երկնային մարմինները նը-
շանակելու կը ծառայէին: Նմանապէս

արևադարձներուն օրերը իմանալու համար, իրենց տաճարին առջև առանց ծածկի միջոցի մը մէջ քարէ սիւն մը կանգնած էին. այս սիւնը շրջանակի կեղրոնը դրուած էր, և իր ոտքէն դէպ 'ի արևելք և արևմուտք, գիծ մը քաշուած էին, որ ցորեկը որոշեալ կէտերու վրայ սեան շուքէն կարուելով, արևադարձներուն մօտ ըլլալը կ'իմացնէր: Յայտնիէ որ այս արևապաշտ ժողովուրդներուն քով, շատ զոդիակոսներ պիտի գտնուէին. և կը յիշուին անոնցմէ շատերը որ թէ շինուածքին նիւթովը, թէ մեծութեամբ և թէ աշխատանքով նշանաւորը էին: Այս բանս կը հաստատուի Մոնդէգումայի առ Քորդէզ զըրկած ընծաներուն ցանկէն, որուն մէջ նշանուած են երկու կլոր (զոդիակական) ափսէներ, որոնցմէ մէկը ոսկիէ էր՝ միւսը արծըթէ, երկուքն ալ կառքի անուայ չափ մեծ: Անոնցմէ մէկն հիանալի քանդակագործութեամբ աշխատուած էր, ծաղիկներ և կենդանիներ ներկայացընելով. Գորդէզի զինուորները գտան նաև կուադէմոզինի պարտէզին ջրհորին մէջ գեղեցիկ արև մը, ինչպէս այն ատեն կ'անուանէին: Պէնվէնուգոյ Զելլինի այս զոդիակոսներէն մէկ քանին տեսնալով հիացաւ: Աւելորդէ ըսելը որ այն ամեն բաները որ ոսկիէ և արծըթէ էին շատոնց կորան:

Մէքսիկոյ գտուած զոդիակոսը քարէ է, և գտուեցաւ 1790էն, աւերակաց տակ. շատերը ասոր վրայօք դրած են, մասնաւորապէս Հումպոլիթ, որուն զրածը միայն բաւական է զմեզ համոզելու Ամերիկացւոց աստղաբաշխական հըմտութեանը վրայ: Այս քարէ զոդիակոսը ծակոտկէն երկաթակճէ (պազարդ) մը կտրուած և Մէքսիկոյ փոխադրուած էր, բայց որոշուած տեղը գնելու մօտ՝ զանիկայ բանող կապերը կտրուելով՝ ընկաւ լճին մէջ, ուր կորան նաև քրմապետն և ուրիշ անձինք: Անձինքը կորան, բայց զոդիակոսը ջրէն հանուելով փոխադրեցաւ Հումպոլիթի տաճարը, ուր պատերազմի գերեաց անողորմ զոհերով իր տանաւամբութիւնը կատարուե-

ցաւ. այս բանս 1512էն եղաւ, Գորդէզին և իր ընկերացը հասնելէնքանի մը տարի առաջ: Հիմայ այս զոդիակոսը, արդէն շատ մաշած, Մէքսիկոյի միջնաբերդին մէջ է, օդին ամեն վնասուց ենթակայ: Երանի թէ ամեն կարելի ջանք ըլլուելը՝ մերձակայ և անտարակոյս ապականութենէ ապատելու՝ այնպիսի նշանաւոր քաղաքականութեան հետաքրքրական մնացորդը, որուն նման շատ քիչ հետք թողած է:

Սպանիոյ հին, միջին ու ներկայ ժամանակաց պատմութիւնը.

(Տես երես 172)

Հին ժամանակը: — Սպանիոյ նախ կին բնակիչքն եղան իրերացիք և կելտք, որք ըստ Դիոդորի Սիկիլացւոյ յետ ընդերկար պատերազմաց միաբանեցան երկիրը մէջերնին բաժնելու, նաև դաշնազութեք իրարու հետ խառնուեցան, և տեղ տեղ մի և նոյն ժողովուրդը ձեւացան: Կելտք հիւսիսային և արևելեան կողմերը ստացան. Իրերացիք ալ հարաւային և արևմտեան մասերը գրաւեցին. իսկ կելտիկերացիք 'ի միջին բընակեցան: Քաղաքականօրէն անհամար ցեղերու բաժնուած ըլլալով երկիրը՝ և լերանց պարերով՝ 'ի բնէ կտրուած ըլլալով՝ ընդդիմակալութեան զարմանալի հանճարովն հանդերձ չկրցաւ ետ մղել յաջորդաբար վաճառականութեան սիրով և արծաթի և ոսկւոյ հանքերը պեղելու փափաքով իր վրայ յարձըկողները: Փիւնիկեցիք և Յոյնք գաղթականութիւններ հաստատեցին հոն ծովեղերաց մօտ. առաջիններն 'ի հարաւայի կազէս կամ Գատիքս 1400էն սկսեալ Գարտէիա, Հիսպալիս կամ Սեւիլիա, Մալակա, Գորտովա, և այլն. և երկրորդները հիւսիսային արևմտեան կողմէն 'ի Հոռոդոս կամ Հոռոզաս՝ կառուցեալ 'ի Հոռոդացւոց 900էն ատենները, Սագունտոս կամ Մուրսիէտրոյ (Գաղթականութիւն Զակիւնթացւոց), Էմա-